

Върата на Съверо-Американските индийци за сътворението на човѣка.

Великиятъ Духъ, като застаналъ на едно високо
мѣсто, взелъ земя, замѣсилъ я и духналъ въ нея.
Прѣдъ него застаналъ бѣлокожиятъ човѣкъ.

Като видѣлъ творението, той се разтѣжилъ, понеже не искалъ това да създаде. Бѣлокожиятъ човѣкъ изглеждалъ слабъ и болничавъ.

Великиятъ Духъ му казалъ: не си този, що искахъ да видя и би могълъ да те обѣрна въ прахъ, отъ който си и станалъ, но моята благость ти подавя живота. Като казалъ това, Великиятъ Духъ втори пътъ взелъ земя, замѣсилъ я и духналъ въ нея. Сега билъ създаденъ чернокожиятъ човѣкъ.

Отново се разтѣжилъ Великиятъ Духъ. Човѣкътъ билъ черенъ, като вѫгленъ и много безобразенъ.

Трети пътъ направилъ сѫщото и сега създалъ червенокожия. Радостна усмивка озарила лицето на Великия Духъ. Въ това врѣме небето се отворило и на земята единъ слѣдъ други паднали три ковчега. Като виделъ това Великиятъ Духъ се обѣрналъ къмъ своите творения и казалъ: „вие и тримата дължите своя животъ на менъ, но най-обичниятъ избраникъ изъ по между васъ е червенокожиятъ.“

Всѣки единъ отъ васъ въ свѣта ще вземе опрѣдѣлено място и съ опрѣдѣлена работа ще се занимава. Въ тѣзи ковчези сѫ скрити разнитѣ орждия, съ които ще работите тукъ на земята, за да подържате своя животъ. Бѣлокожий! ако и да те не обичамъ, но си ми първо създание, вземи единъ отъ ковчезитѣ, който си изберешъ“.

Бѣлокожиятъ взелъ ковчега, пъленъ съ книги, писалки и други писмени принадлежности.